

mig at gøre den Bemærkning, at jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Dette gælder da navnlig vor Betænkelse ved at gaa med til Checkskatten. Jeg indser imidlertid, at dersom man ønsker at fastholde en Betænkelse af den Art, og naar man viser Modstand mod denne Skat, paa hviler det en efter hele den Maade, hvorpaa Forslagene foreligger, og den Hensigt, som ligger bagved, at paaavise et Ækvivalent for den. At skaffe et saadant, anser jeg ikke for i og for sig umuligt, men paa den anden Side vil det ikke være min Opgave i Øjeblikket at angive et saadant Ækvivalent. Men i Haab om, at der mellem anden og tredje Behandling maa blive foretaget Undersøgelse af, om noget saadant ikke skulde kunne iværksættes, og navnlig Undersøgelser, i hvilke jeg venter, at den højtærede Finansminister vil deltage, vil jeg her sige ganske naturligt, at vor Stilling til dette Ændringsforslag maa blive den, at vi paa nærværende Tidspunkt sige: Stemmerikke. Jeg giver nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds Ret i, at det korrekte Standpunkt fra hans Side vil være at tage Forslaget tilbage. Men da dette paa Grund af de ærede Medforslagsstillere ikke kan lade sig gøre, vil det maaske findes korrekt, at vi undlade at stemme for det paagældende Forslag. Derimod mene vi at kunne give Ændringsforslag under Nr. 20 vor Tilslutning, idet vi ogsaa maa formene, at disse 10 Dages Veksler af Hensyn til Udlandet maa forøges til 14 Dages Veksler.

Finansministeren (N. Neergaard): Idet jeg takker for den Tilslutning, som Forslaget har faaet fra den ærede Ordførers Side og den i alt Fald overvejende Tilslutning, det har faaet fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, skal jeg gaa over til en kort Omtale af de enkelte Ændringsforslag.

Det første under Nr. 1 gaar ud paa at stryge en meget væsentlig Del af den finansielle Gevinst, som det er Meningen med Forslaget at bringe Statskassen, idet man fører de 3 Hovedsætser tilbage til deres nuværende Beløb. Det kan jeg altsaa ikke tiltræde.

Det næste Ændringsforslag drejer sig om Forældelsesfristen med Hensyn til Stempelkrav. Jeg skal dertil sige, at det er den gældende Praksis og en Praksis,

der ikke er bleven anfægtet af Domstolene, at Danske Lovs Forældelsesregler ikke gælder for Statens Stempelkrav, og man mener tilmed, at det i og for sig er meget naturligt, idet Analogien ikke er fuldstændig dækkende med Hensyn til private Krav og med Hensyn til Statens Vekslerkrav. Staten har ikke den Adgang til at forny sit Krav, som den private Forordningshaver har. Jeg maa da i Henhold til den bestaaende Praksis modsætte mig Ændringsforslagene under Nr. 2 og 4.

Ændringsforslaget under Nr. 5 til til § 31 kan jeg heller ikke modtage, idet det forekommer mig, at den Regel, der er given i § 31, i og for sig er naturlig. Det, man kræver af den, der bekræfter en Genpart, er ikke det, at han skal have noget som helst Stempelansvar for Dokumentet i det hele, han skal kun have Ansvar for at have bekræftet Afskriftens Rigtighed. Det vil altsaa sige, at der paalægges ham ikke større Ansvar end det, han efter Sagens Natur har, idet han bekræfter en Genpart. Han skal være ansvarlig for — det er det, der er særlig betonet her —, at Duplikatet er forsynet med Paategning om, at det til Hovedeksemplaret eller det originale Dokument anvendte Stempel er til Stede. Det er det, han skal attestere, og det er aldeles naturligt, at hvis han forsømmer sin Pligt i saa Henseende, ifalder han en Bøde. De samme Betragtninger finde Anvendelse overfor Ændringsforslaget under Nr. 6. Ændringsforslaget under Nr. 7 finder jeg overflødig og kan ikke tiltræde det.

Mit eget Ændringsforslag under Nr. 8 er en Imødekommen af Udtalelser, der bleve fremsatte ved Lovforslagets første Behandling. Ved Separationsbevillinger og lignende vil man ikke gaa haardt frem overfor ubemidlede Folk, og derfor fastholder man Stempelfrihed, naar den fælles Formue ikke overstiger 1000 Kr.

Ændringsforslaget til § 58 gaar ud paa, at den nye Stempelafgift paa Reparationer i Dødsboer skal bortfalde. Det er bekendt, at denne Afgift er sat ind for at erstatte den tidligere Efterstemplingsafgift, som var upraktisk, og som var anset for overordentlig uheldig af Skattedepartementet og affødte mange Tvistespørgsmaal, som i Skattesager altid ere en Ulykke. Derfor satte vi denne lettere gennemførlige, i Praksis lettere haandterlige Bestemmelse ind, og jeg maa fastholde den, i alt Fald hvis man ikke vil give mig Efterstemplingsafgiften igen. Under Nr. 10 foreslaar man at stryge Bestemmelsen om Stemplets Fordobling, naar